

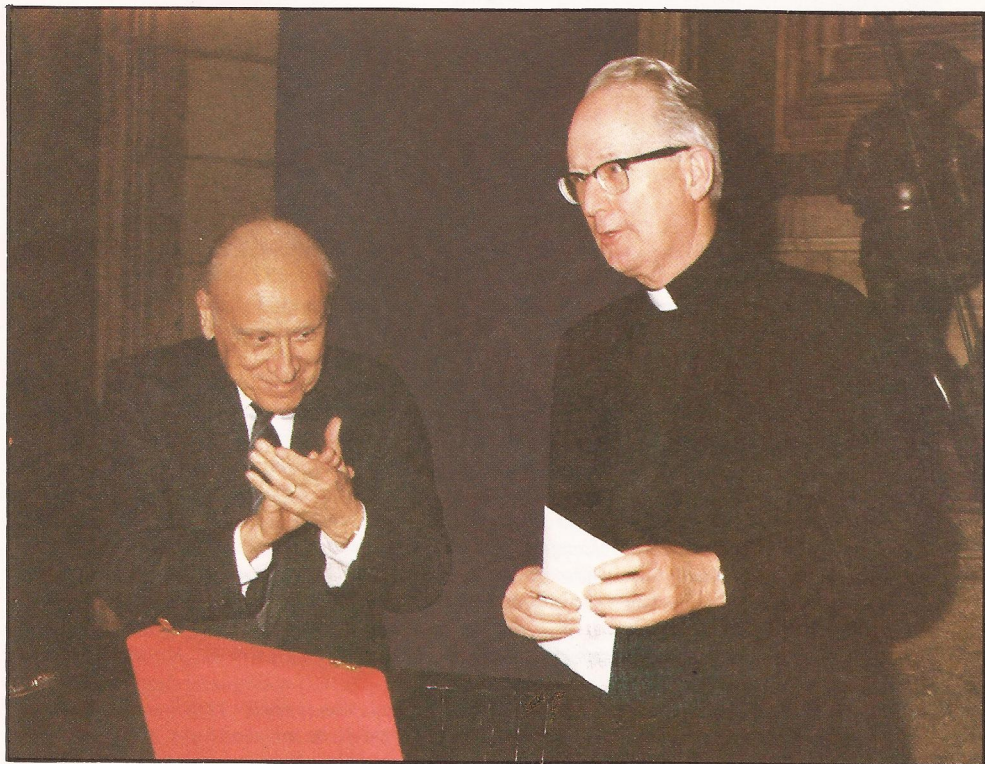
BUTLLETÍ

fundació congres de cultura catalana

DESEMBRE 1988

(Four large red diagonal slashes are drawn over this section)

n.9

III Premi Internacional Ramon Llull. El President del Parlament de Catalunya, Honorable Miquel Coll i Aletorn lliurant al P. Robert Ignatius Burns, s.j. la placa commemorativa.

Sumari

Pòrtic	2
Lliurament del III Premi Internacional Ramon Llull, al medievalista nord-americà Robert Ignatius Burns, s.j.	3

Composició dels organismes de la Fundació Congrés de Cultura Catalana	7
Pla d'activitats del 1988	8
Pla d'activitats per al 1989	13
Rendició de comptes de l'exercici de 1987	14

Una de les activitats més importants endegades per la Fundació en la seva rica —si bé, encara curta— història, ha estat, sens dubte, el *II Congrés Internacional de la Llengua Catalana*. Mai en els darrers decennis cap llengua havia estat sotmesa a una anàlisi tan profunda i pluridisciplinar de la seva realitat social i dels problemes que dificulten la seva plena normalització. Tots els qui estem vinculats a la Fundació ens podem sentir orgullosos d'haver contribuït a la seva realització.

Això no vol dir que el *II Congrés* hagi quedat totalment entera. Per un cantó, la publicació de les Actes es va fer amb una gran lentitud que resulta, en part, del seu enorme volum. Des de la Fundació volem fer tots els possibles perquè apareguin els sis volums encara inèdits, al llarg de 1989.

Per altra banda, l'aportació més important del *II Congrés*, un cop feta l'anàlisi de la molt diversa situació de la nostra llengua, són les seves conclusions, moltes de les quals són recomanacions o sol·licituds adreçades a institucions —polítiques o acadèmiques.

Com a promotors i avaladors del Congrés, hem considerat que ens pertoca vetllar pel seguiment de les seves conclusions, i en els darrers mesos farem una sèrie d'accions i gestions amb aquest fi.

Al mateix temps continuarem —amb tot el suport que ens permetin els qui amb les seves quotes fan possible la continuïtat de la Fundació— ajudant les entitats amb les quals col·laborem.

Voldria aprofitar aquestes línies per agrair la llarga i fecunda tasca d'en GREGORI MIR com a Director d'Activitats de la Fundació.

La substitució d'en GORI, que continua al Comitè Executiu, s'ha produït a petició seva, per motius que només poden ser descrits com a geogràfics. El mateix podem dir de mi: confio que la meua condició de quasi-veí del Col·legi d'Advocats agilitarà la direcció d'activitats.

Finalment, una darrera consideració. Les activitats de la Fundació, d'acord amb els Estatuts, han de potenciar la realitat cultural catalana: han d'estimular la recerca, facilitar la col·laboració entre institucions, i contribuir a la projecció exterior de la realitat catalana. Aquests objectius són prou amples per permetre, segurament, una certa especialització de les tasques de la nostra Fundació, la qual cosa permetria augmentar encara més els nostres impacte i prestigi, i també una progressiva racionalització de les activitats d'una sèrie d'entitats que tenen finalitats compatibles, si més no en part, amb les nostres.

MIQUEL STRUBELL I TRUETA

► El dia 11 de maig d'enguany, en el Saló de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, tingué lloc l'acte de lliurament del III Premi Internacional Ramon Llull. L'emotiva cerimònia fou presidida pel President del Parlament de Catalunya, Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn, el qual dedicà emocionades paraules a l'insigne guardonat, el jesuïta nord-americà P. Robert Ignatius Burns. El professor Antoni Ferrando, de la Universitat de València, féu una brillant exposició de l'obra del P. Burns, discurs que fou agrait pel guardonat, tal como veureu en sengles parlaments que reproduïm a continuació ◀

Paraules d'homenatge al P. Robert Ignatius Burns pronunciades per ANTONI FERRANDO en ocasió del lliurament del III PREMI INTERNACIONAL RAMON LLULL

El P. Burns, agraint l'homenatge, es dirigeix als assistents

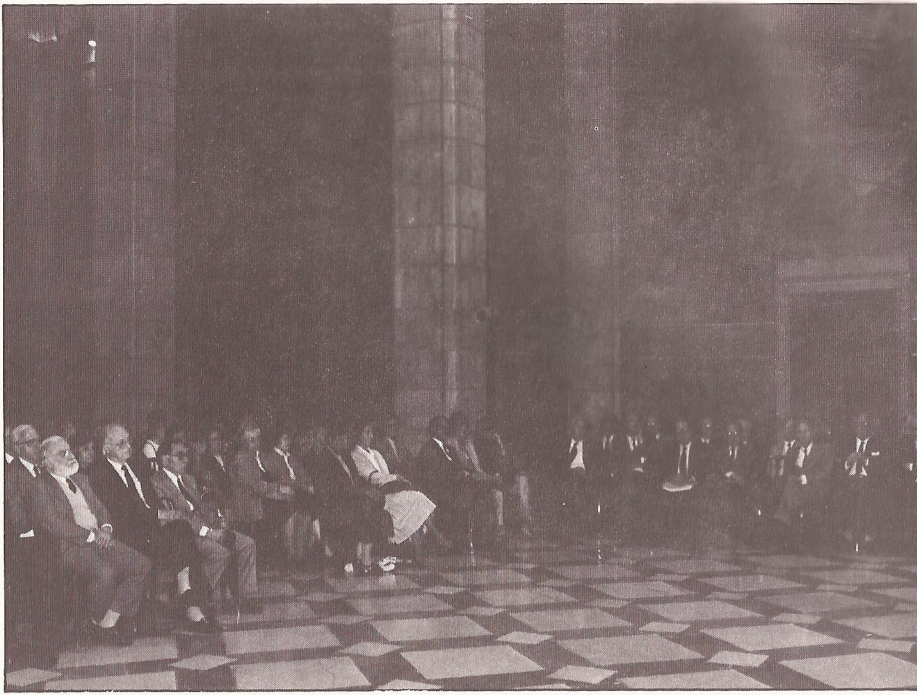
L'obra de Robert I. Burns

Molt honorable Sr. President del Parlament de Catalunya, senyores i senyors,

L'any passat, el professor Josep Fontana recordava, en un acte similar al d'avui, les queixes que solien manifestar-li alguns joves historiadors valencians pel fet de no poder comptar amb l'obra d'un Pierre Vilar per al País Valencià modern. No hem tingut aquesta sort, certament. Però vosaltres i nosaltres, els valencians, podem enorgullir-nos de tenir avui, ací, el màxim especialista internacional de Jaume I i del seu regnat, un digníssim equivalent de Pierre Vilar per la València cristiana medieval: el pare Robert Ignatius Burns. Tot començà amb un suggeriment d'un altre jesuïta, el nostre Miquel Batllori...

Per a vosaltres, Jaume I és un gran rei, i la seva conquesta de Mallorca i València una gesta admirable, segurament la més transcendental de tota la història de Catalunya. Admirable, per l'estratègia desplegada i pel seu abast territorial. Transcendental, perquè la incorporació de les terres per ell conquistades convertirà la Corona d'Aragó en una confederació de clar predomini català. Per a nosaltres, Jaume I és molt més que això. Jaume I és el creador del País Valencià, la nostra història i la nostra llengua no es poden explicar sense ell. Precisament enguany es commemora el 750 aniversari d'aquell dia entranyable en què Jaume al-Barsaluní va plorar d'emoció en veure hissar la senyera de les quatre barres a les muralles de la ciutat de València...

Per a mi és una gran satisfacció poder compartir amb el guardonat i amb tots vosaltres l'alegria de veure reconegut públicament avui el quefer intel·lectual de tota una vida dedicada a escorcollar els nostres arxius per oferir-nos, dins del positivisme més exigent, una descripció minuciosa i acurada dels moments inicials del Regne de València. El pare Burns ha escrit milers de pàgines sobre aquella època i ara acaba d'iniciar la publicació del *Diplomatarium Regni Valentiae*, que replega els més de 3.000 documents que

Un aspecte del Saló de Sant Jordi durant la sessió.

guarda l'Arxiu de la Corona d'Aragó referits al nou regne. Alguns dels seus estudis, com *The Crusader Kingdom of Valencia: Reconstruction on a Thirteenth-Century Frontier* (1967), *Islam under the Crusaders: Colonial Survival in the Thirteenth-Century Kingdom of Valencia* (1973), *Medieval Colonialism: Post-Crusade Exploitation of Islamic Valencia* (1975), *Muslims, Christians and Jews in the Crusader Kingdom of Valencia* (1984) i *Society and Documentation in Crusader Valencia* (1985), són ja clàssics entre els historiadors de les relacions cristiano-musulmanes de l'època medieval.

En un país nacionalment normal, avui estaríem reconeixent aquesta tasca impressionant i prou. Gràcies a aquests treballs, traduïts a les principals llengües de cultura, gràcies a la seva vinculació a universitats i institucions acadèmiques de renom internacional, com la Medieval Academy of America, gràcies als seus prestigiosos deixebles, directes o indirectes, com Boswell o Hilgarth, gràcies a iniciatives tan fructíferes com l'Institute of Medieval Mediterranean Spain de Califòrnia, la millor biblioteca estrangera per a l'estudi de l'antiga Corona d'Aragó, la nostra cultura medieval ha adquirit una remarcable projecció internacional. Però, en un país que no reuneix encara les condicions d'una vida nacional normal, l'obra de Burns adquireix també una projecció cívica interna. M'estic referint sobretot al País Valencià. En situar els orígens del Regne de València en les seues justes dimensions, Burns, sense proposar-s'ho, ha contribuït a desvetllar la identitat nacional dels valencians. Ara ja no serà tan fàcil la manipulació ideològica del nostre passat medieval, una manipulació destinada a diluir el caràcter bàsicament català del nou Regne de València en un projecte espanyolista.

Per al pare Burns, que no parteix de cap posició ideològica prèvia sobre els problemes d'identitat nacional dels valencians, els documents parlen clar. Permeteu que em fixe ara en tres qüestions relacionades amb la història de la llengua catalana i sobre les quals s'han muntat autèntiques campanyes de desinformació al País Valencià: ¿es parlava mossàrab al País Valencià en el moment de la conquesta jaumina? ¿com s'entien lingüísticament vencedors i vençuts? ¿quina fou la llengua predominant entre els nous colonitzadors? Amb documents en la mà, les respostes del pare Burns es poden sintetitzar en les següents conclusions: a) entre moros i nou-vinguts hi havia una muralla lingüística que n'impedia la comunicació

Fotografies: Engenio

La mesa de la presidència en un moment de l'acte.

normal; b) si bé el protagonisme inicial de la conquesta fou compartit per catalans i aragonesos, la repoblació va ser obra predominantment catalana, i catalana la llengua del Regne.

Un altre eminent especialista del segle XIII valencià, el francès Pierre Guichard, ha fet notar que Burns no ha subratllat suficientment la ruptura que suposà la conquesta cristiana de València en la vida econòmica i en l'estructura social de la població autòctona. És, segurament, una observació ben vàlida. Però si un «continuista» com Burns ha repetit, i cada vegada amb més contundència, que la ruptura, en l'aspecte lingüístic, fou pràcticament total, ben poc marge de manipulació queda a aquells que s'entesten a negar l'evidència. És obvi que les seues conclusions no alteraran segles d'alienació nacional, però no és menys evident que qui voldrà veure clar ara no tindrà excuses ni justificació. Per això podem afirmar que, en redescobrir els nostres orígens, el pare Burns ens ha fet més lliures.

I, com que ho ha fet amb rigor i exhaustivitat i ha sabut donar vida als documents que ha anat exhuint, ens ha encomanat també la seua fascinació per la figura singular de Jaume I i per la bigarrada realitat pluriètnica i pluri religiosa de la València trescentista. Ara coneixem amb tota mena de detalls com era i què pensava el rei, com aplicà l'ideal de croada, com es relacionaven els diversos grups ètnics, com actuaven els ordes religiosos, quina era la base econòmica del nou regne, etc., i en posem, per tant, una imatge més precisa. Les investigacions del pare Burns esdevenen així un complement impagable del *Llibre dels feits*, que ell considera obra bàsicament del mateix monarca, i amb arguments prou convincents. Burns veu en la conquesta i l'organització jaumina del nou regne el model d'un país de «frontera».

L'obra del professor nord-americà transcendeix el marc cronològic sobre el qual ha centrat les seues recerques. En reconèixer la personalitat política i alhora la catalanitat bàsica del regne cristià de València, Burns ha contribuït indirectament a impugnar, d'una banda, el «trastamarisme» ideològic de l'escola de Manuel D'Alde i l'«aragonesisme» anticatalà d'Antonio Ubieto, i, d'altra banda, a contrarestar, en l'àmbit internacional, la visió castellanocèntrica de la història de la Península Ibèrica. Les repercussions internacionals de les seues recerques s'han incrementat arran de la polèmica amb Guichard, i això ha servit perquè s'hi hagen interessat també els arabistes.

Per tot això, i per molts més projectes en els quals esteu treballant, moltes gràcies, pare Burns. Heu fet un magnífic servei a la cultura catalana i, en particular, a un País Valencià que es debat dramàticament entre la fidelitat a la seua història i la substitució dels seus signes d'identitat. L'homenatge que avui se us ret ací no és sinó un acte d'estricta justícia. Que tingueu llarga vida per dur a bon terme els vostres projectes, per veure publicades, i en català, a València totes les vostres obres i perquè hi pugueu rebre el gest d'agraïment que avui, per deferència de la Fundació del Congrés de Cultura Catalana, he tingut l'oportunitat de testimoniar-vos.

Barcelona, 11 de maig de 1988

ANTONI FERRANDO

Paraules d'agraïment del P. Robert Ignatius Burns, s.j.

Molt Honorable Sr. President, Senyor President i membres de la Fundació Congrés de Cultura Catalana. Senyores i Senyors,

M'ha emocionat sincerament aquesta distinció feta a la meua obra i em sento molt honorat amb el *Premi Lluç*. Desitjo, doncs, expressar la meua gratitud i ensem consideració, tant als membres de la *Fundació Congrés de Cultura Catalana* com als de l'*Institut d'Estudis Catalans*, per llur generosa acció.

A fi de demostrar aquest reconeixement d'una manera pràctica, he disposat de destinar la quantitat d'un milió de pessetes com a capital o base per a un premi anual als Estats Units. Tinc l'esperança de donar impuls i estímulo a l'interès creixent dels estudiants nord-americans per la Catalunya i l'Espanya medieval, particularment, per les terres catalanes a l'edat mitjana. Aquesta concessió, atorgada a un llibre d'especial vàlua, s'anomenarà «*Premi del Rei*», per tal d'honorar la memòria del rei Jaume el Conqueridor.

L'administració del premi anirà a càrrec de l'«*American Historical Association*», la més àmplia i insigne societat d'historiadors professionals dels Estats Units.

Formalment instituïda pel *Congrés dels Estats Units*, el 1889, actualment integrada per 17.000 historiadors, l'Associació ja atorga uns quants premis per a llibres però cap, dissortadament, per a Catalunya i Espanya, o per a la Història medieval.

Això constituirà, doncs, un recordatori anual del vostre propi i ben generós premi, així com un estimul anual als especialistes en història medieval catalana i espanyola.

Sempre ha estat conreada la investigació històrica del passat català i del paper eminent que representà en la història d'Europa i del món. Tanmateix, la nostra generació ha observat un augment remarcable en aquestes recerques, tant aquí mateix com a l'estranger. Celebro molt que les meves pròpies obres hagin contribuït a aquest ressorgiment. I, si Déu em dona anys i salut, encara espero escriure'n moltes més.

Gràcies a tothom.

ROBERT IGNATIUS BURNS, s.j.

Composició dels organismes de la Fundació Congrés de Cultura Catalana

PATRONAT

Miquel Casals i Coldecarrera	President del Congrés de Cultura Catalana
Agustí Bassols i Parés	Vice-president del Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana
Josep Pi-Suñer i Cuberta	Secretari del Congrés de Cultura Catalana i de la Comissió Liquidadora
Miquel Bes i Calzadilla	Vocal del Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana i membre de la Comissió Liquidadora
Josep Espar i Ticó	Vocal del Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana i membre de la Comissió Liquidadora
Jaume Fuster i Guillemó	Vocal del Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana i membre de la Comissió Liquidadora
Gregori Mir i Mayol	Vocal de Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana i membre de la Comissió Liquidadora
Marc Taxonera i Comas	Vocal de Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana i membre de la Comissió Liquidadora
Joan Amorós i Pla	President d'Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana
Josep M. Antràs i Badia	Degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona
Josep M. Puig i Salellas	Del Col·legi de Notaris de Barcelona
Ignasi Ponti i Grau	Vocal del Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana i de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya
Miquel Vila i Despujol	Del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya
Miquel Alenyar	President de l'Obra Cultural Balear
Joan Fuster i Ortells	President de l'Acció Cultural del País Valencià
Abel del Ruste	De la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi
Maria-Aurèlia Capmany	Regidora de l'Àrea de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Barcelona
Jaume Carner i Suñol	A títol personal
Josep M. Riera i Prats	A títol personal
Marc-Aurèli Vila	A títol personal

COMITÈ EXECUTIU DEL PATRONAT DE LA FUNDACIÓ

Miquel Casals i Coldecarrera	President
Josep Pi-Suñer i Cuberta	Secretari
Miquel Bes i Calzadilla	Director de Finances i Administració
Miquel Strubell i Trueta	Director d'Activitats i Promoció
Gregori Mir i Mayol	Representant de les Illes
Miquel Vilar i Devis	Representant del País Valencià
Joan Albaigès i Riera	Vocal
Josep Espar i Ticó	Vocal
Marc Taxonera i Comas	Vocal

CONSELL ASSESSOR DE LA FUNDACIÓ

Miquel Alenyar	Miquel Coll i Alemany	Lluís Marquet
Andreu Alfaro	Germà Colon	Oriol Martorell
Antoni M. Badia i Margarit	Alfons Cucó	Isidre Molas
Bartomeu Barceló	Romà Cuyàs	Aina Moll
Josep Benet	Damià Ferrà-Pons	Andreu Murillo
Oriol de Bolòs	Arcadi Garcia Sanz	Joan Oró
Jordi Bosser	Alfred Giner Sorolla	Miquel Porter-Moix
Josep M. Bricall	Emili Giralt	Antoni Serra
Lluís Casassas i Simó	Josep M. Llupart	Vicent Soler Marco
Oriol Casassas i Simó	Ernest Lluch	Joan Triadú
Josep M. Castellet	Josep Marí i Marí	Joan Verger Garau

Pla d'activitats del 1988

Activitats dutes a terme el 1988

II Congrés Internacional de la Llengua Catalana

Tercera etapa

La tasca que s'ha proposat la Fundació Congrés de Cultura Catalana de continuar l'expansió i la divulgació de les conclusions del II Congrés, queda ben expressada en el *Pòrtic* que signa Miquel Strubell, i és en aquest sentit que es prosseguirà.

Amb la col·laboració de l'*Institut d'Estudis Autònoms de la Generalitat de Catalunya*, i la *Fundació C.C.C.*, ha estat publicat el Volum VI que correspon a l'Àrea 5 - LLENGUA I DRET.

SEGON • CONGRÉS
• INTERNACIONAL •
DE LA • LLENGUA •
CATALANA • VI •
ÀREA • 5 • LLENGUA
• I • DRET • • • • •

BARCELONA • ANDORRA • 1987

Premi Pau Vila

Com ja és habitual, la Fundació Congrés de Cultura Catalana, conjuntament amb l'Institut de Ciències de l'Educació i la col·laboració de la

Diputació de Barcelona, ha concedit, aquest any 1988, el VII PREMI PAU VILA, destinat a les escoles dels Països Catalans i que té, com a fita primordial, contribuir al coneixement directe del medi geogràfic català.

Un jurat compost per Marc Aureli Vila, Miquel Siguan, Marta Mata, Lluís Casassas, Ramon Margalef, Joan Vilà Valentí, Sara Blasi, Joan Triadó i Bartomeu Barceló, reunits el dia 24 de febrer d'enguany, seleccionà els següents treballs:

7è. *Premi Pau Vila*, amb la dotació de 300.000 ptes. al treball «BARCELONA, PATRIMONI ARQUITECTÒNIC», l'autor del qual és: Joan Roca i Albert, alumne de 1er. I.B. Barri Besòs. Barcelona.

Dos accessits amb la dotació de 75.000 ptes. cada un, als següents treballs:

— «EL LLUÇANÈS EN FITXES». Autors: Claustre de professors del Col·legi Públic Lluçanès.

— «LA GARROTXA - Cicle Mitjà». Autor: Grup de treball de les Ciències Socials a la Garrotxa.

Novament, el jurat es congratula del nombre i la qualitat dels treballs presentats enguany i també de la seva procedència ja que, no sols han arribat de la Catalunya estricta, sinó del País Valencià i de les Illes; també es complau a destacar l'interès i el mèrit dels següents treballs: «DESCOBRIM LA CIUTAT: Vic, ahir i avui. Autors: Anna Erra, Xavier Martí i Ramon Rial.

«QUADERN D'HISTÒRIA DE SANT QUIRZE DEL VALLÈS». Autors: Paloma González i Marcen, i Antoni Bardavio i Novi.

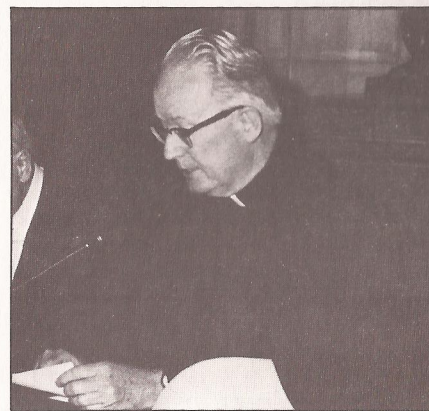
III Premi Internacional Ramon Llull

En aquesta tercera convocatòria, el *Premi Internacional Ramon Llull* ha estat atorgat a l'historiador nord-americà ROBERT-IGNATIUS BURNS, considerat un dels màxims especialistes

internacionals en la Catalunya del Segle XIII i, sobretot, en la fundació i la consolidació del regne de València.

El lliurament tingué lloc, com ja és habitual, al Saló de Sant Jordi, de la Generalitat de Catalunya. En aquest acte lliurà el Premi l'Honorable Senyor Miquel Coll i Alentorn, President del Parlament de Catalunya.

Des d'aquí hem de palesar l'interès del públic, que omplia el Saló de Sant Jordi, seguint amb atenció els parlaments que s'hi succeïen. Tant la brillant exposició que de l'obra de Robert I. Burns, feu el professor Antoni Ferrando, com l'emocionada al·locució del P. Robert I. Burns, figuren a les primeres pàgines d'aquest «*Bulletí*».

III Premi Internacional Ramon Llull

IV Premi Fundació Congrés de Cultura Catalana de Biografia i Estudis Històrics

Amb una notable participació de treballs, i coincidint amb els premis de la Nit de Santa Llúcia, el dia 13 de desembre de 1987 tingué lloc a Manresa la 37a. *Festa de les Lletres Catalanes*. El veredicte fou fet públic durant la celebració literària. El jurat, format per Josep Benet, Alfons Cucó, Emili Giral, Gregori Mir i Josep Termes, atorgà el IV Premi de la Fundació, dotat amb 500.000 pessetes, a l'obra «EPISTOLARI POLÍTIC DE MANUEL DURAN I BAS — (Correspondència entre 1866-1904)», de l'autor Borja de Riquer i Permanyer. Com es recordarà, en l'anterior convocatòria el III Premi de la Fundació correspongué a l'obra: «ELS BOMBARDEIGS A CATALUNYA DURANT LA GUERRA CIVIL — 1936-1939», els autors de la qual són Josep M. Solé i Sabaté i Joan Vilarroya i Font

Promoció exterior de la cultura catalana

Les col·laboracions que s'han dut a terme dins el capítol esmenat, són les següents:

A la UNIVERSITAT DE BUDAPEST. Els professors Károly Morvay i Kálmán Faluba, prossegueixen en els seus treballs d'elaboració del diccionari hongarès-català/català-hongarès, que, com ja s'ha informat, és una tasca científica de gran envergadura. El resum de les activitats realitzades pels professors hongaresos, i que transcrivim a continuació, són un bon exponent de les relacions culturals que es van enfortint amb fermesa entre Hongria i els Països Catalans.

Resum de les activitats realitzades:

El sotassinat Károly Morvay de la Universitat de Budapest, vaig passar a Barcelona el mes de juliol de 1988 becat per la Fundació Congrés de Cultura Catalana. L'objectiu principal de les primeres tres setmanes de la meua estada era corregir les galerades del diccionari català-hongarès, redactat en col·laboració amb el meu col·lega Kálmán Faluba per a l'Enciclopèdia Catalana S.A. Aquesta estada i el contacte personal amb el nou director editorial d'E.C.S.A., el Sr. Jesús Giral, i amb els responsables de l'edició del nostre diccionari em va permetre de discutir i resoldre bon nombre de problemes, així com precisar certs criteris de redacció.

Tot i que aquesta activitat m'omplia gran part del temps disponible, vaig poder fer unes visites a altres editorials com és ara Edicions 62, que després de l'edició de la Tragèdia de l'home del nostre I. Madách, ha tret un volum de poesies de J. Pilinszky, poeta hongarès contemporani. Hi vaig tenir una conversa amb els Srs. J. M. Castellet i el Sr. Francesc Vallverdú que van confirmar el seu interès en seguir fent esforços per a fer conèixer la nostra literatura a Catalunya. Això mateix ha manifestat el Sr. C.J. Guardiola, gerent d'Edicions de la Magrana, que està preparant una col·lecció de contes de D. Kosztolányi, clàssic hongarès del segle XX. Al mateix temps vam parlar de la possibilitat d'editar a Hongria el llibre de J. Moncada intitulat «Cami de Sirga».

El poc temps de què disposava després de realitzar totes aquestes activitats, el vaig aprofitar arplegant materials per a una guia de conversa hongarès-català-castellà que estem preparant amb el col·lega K. Faluba. En aquesta tasca vaig rebre l'ajut de la Sra. Aina Moll, Directora General de

Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, qui em va facilitar les publicacions més recents del seu despatx.

Durant la darrera setmana de la meua estada vaig participar a Mallorca en les II Jornades Internacionals per a professors de català a l'estranger. Aquesta avinentesa em va permetre també trobar-me i intercanviar experiències professionals amb col·legues catalans i estrangers (profs. Badia i Margarit, J. Roca Pons, J. Veny, R. Cerdà, T. Stegmann, G. Grilli i altres).

Considero que el meu viatge d'estudis va donar resultats força satisfactoris, que no deixaran de contribuir a la consolidació de les relacions culturals entre Hongria i els Països Catalans. Agraïxo a la Fundació Congrés de Cultura Catalana l'haver fet possible aquest nou contacte amb l'actualitat cultural del País.

Prof. KAROLY MORVAY
Universitat de Budapest

CENTRE D'ESTUDIS CATALANS DE PARÍS. Dins l'àmbit d'expansió de la nostra cultura més enllà dels Països Catalans, la col·laboració de la Fundació amb aquest Centre prossegueix. La tasca que es realitza a la Biblioteca per a l'actualització del fitxer central segueix a bon ritme.

A fi de coordinar i canalitzar les activitats extrauniversitàries del Centre, es va fundar l'«*Association pour la diffusion des études catalanes en France*». L'esmentada Associació, ha posat els locals del Centre a disposició de la Generalitat de Catalunya, on pot organitzar actes concernents a la nostra cultura. Així mateix, diferents Institucions catalanes hi organitzen reunions d'intercanvi franco-català, col·loquis i conferències sobre cultura catalana, etc. La *Fundació Cambó* ha pogut disposar dels locals per celebrar-hi un col·loqui franco-català sobre els orígens de Catalunya.

UNIVERSITAT DE PERUGIA, ITÀLIA. La col·laboració que la Fundació Congrés de Cultura Catalana realitza a la Facoltà di Lettere e Filosofia d'aqueixa Universitat, a través de la professora Loretta Frattale, és prou eficaç. La tasca que porta a cap l'esmentada professora es pot qualificar de magnífica. El mes de febrer d'enguany tingué lloc a la **UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MACERATA** la conferència que hi donà sobre la poètica de Joan Maragall. Hi assistiren les autoritats acadèmiques i un nombrós públic d'estudiants.

Així mateix, es publicà l'edició de l'esmentada conferència, amb introducció i notes del

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MACERATA
FACOLTÀ DI LETTERE E FILOSOFIA
DIPARTIMENTO DI LINGUE E LETTERATURE MODERNE

Giovedì 25 febbraio 1988 - ore 11.00 - presso l'Aula VII della Facoltà di Lettere e Filosofia dell'Università degli Studi di Macerata, in dottoressa

LORETTA FRATTALE
della Fundació Congrés de Cultura (Barcelona)

terrà una conferència su
IL MODERNISMO E LE LETTERATURE PERIFERICHE IN SPAGNA. LA POETICA DI JOAN MARAGALL.

La S.V. è invitata a partecipare.

IL PRESIDE: Ferdinando Montuschi
IL RETTORE: Giovanni Ferretti
IL DIRETTORE: Giovanni Scimone

poema modernista *Andrògino* (Barcelona 1904), de Josep Antich.

També al **CENTRO ESTUDIO STORICI**, de Narni, el dia 10 d'octubre, en el congrés que s'hi celebrà, la professora Frattale hi pronuncià una conferència sobre «*Trattati di cavalleria e norme sul torneo nella Catalogna medievale*».

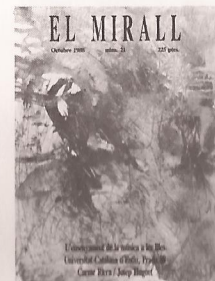
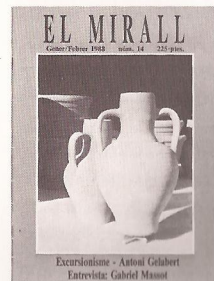
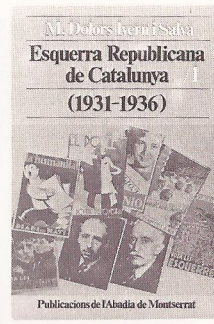
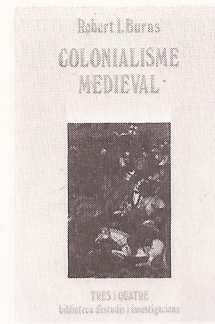
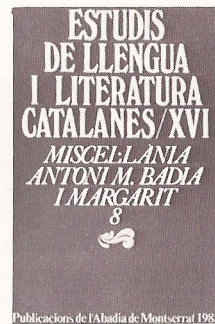
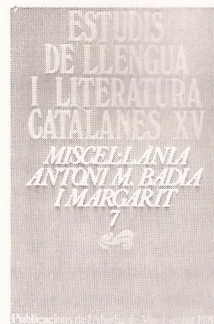
Finalment, la Fundació continua la seva col·laboració amb la *North American Catalan Society* (NACS). Una altra de les iniciatives que permeten la presència de la nostra cultura a Nord-amèrica.

Campanya de mobilització i sensibilització

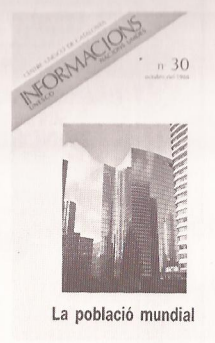
ACCIÓ ESCOLAR DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA. La campanya «*EL PAÍS A L'ESCOLA*» es tançà a Montjuïc. Prosseguint la seva tasca, aquesta campanya, la qual ha arribat ja a la seva novena edició, té per objectiu fomentar entre els alumnes el coneixement de la llengua i la cultura catalanes, i també possibilitar i enfortir les trobades entre els escolars.

Uns vint mil nens i nenes de més de cinc-centes escoles van participar en l'acte de clausura de la campanya, malgrat les vagues de l'ensenyament, que es van fer notar, ja que van deixar d'assistir a la festa uns deu mil alumnes. L'acte, però, es pogué considerar un èxit i un brillant final de campanya. La festa es féu a la Recta de l'Estadi de Montjuïc, a Barcelona. S'hi ballaren sardanes, es cantaren cançons populars catalanes i, finalment, tingué lloc el lliurament de premis pels treballs realitzats al llarg del curs.

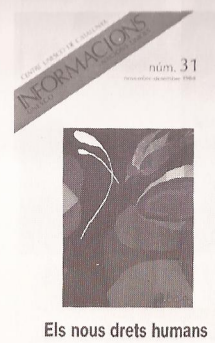
L'entrega dels premis la féu l'esposa del President de la Generalitat, Marta Ferrusola, la qual manifestà que era allí per «donar suport institucional».

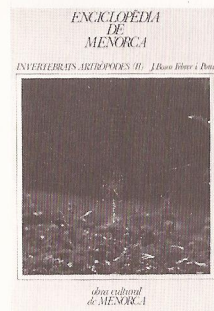
La Universitat de les Nacions Unides

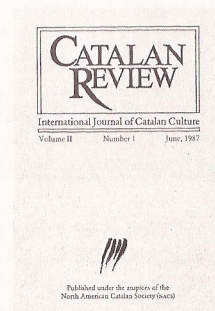
La població mundial

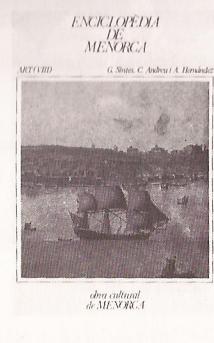
Els nous drets humans

divers cultural de MENORCA

Published under the auspices of the North American Catalan Society (NACS)

divers cultural de MENORCA

Preparant la ballada de sardanes

Escola Pública Albert, de Badalona, Alumnes entre cançó i cançó

El President d'Acció Escolar, Joan Amorós, manifestà «tot aquests nens i nenes saben ara moltes més coses de Catalunya que d'una altra manera seria impossible fer-los conèixer».

Ajuts a divulgacions Culturals i Científiques.

La *Fundació Congrés de Cultura Catalana* ha destinat diversos ajuts econòmics a aquelles entitats dels Països Catalans que, per les seves iniciatives i per l'interès de les seves activitats, calia fer un esforç per donar-hi suport econòmic. Els ajuts han estat destinats a:

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ. L'OBRA CULTURAL BALEAR I L'INSTITUT D'ESTUDIIS EIVISSENCES. També a la «FUNDACIÓ MATA DE JONC»

Ajuts a Publicacions

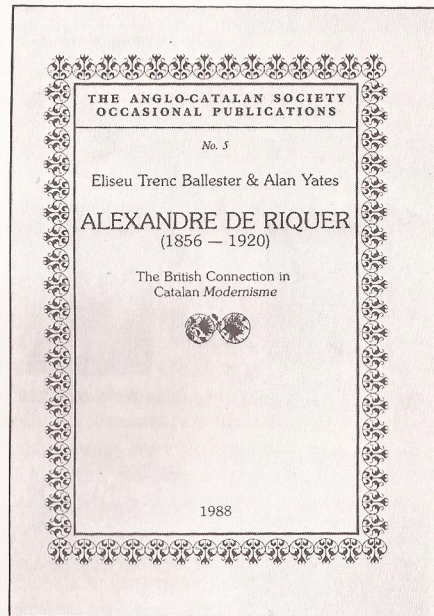
Dins el camp d'ajuts a les publicacions, la *Fundació Congrés de Cultura Catalana*, ha ajudat les següents:

«Estudis de Llengua i Literatura Catalanes». Miscel·lània Antoni M. Badia i Margarit, volums XV i XVI, de *Publicacions de l'Abadia de Montserrat*.

El Volum II de la «Catalan Review» editat per la *North American Catalan Society* (NACS).

THE ANGLLO-CATALAN SOCIETY. La *Fundació Congrés de Cultura Catalana*, considera que la tasca de promoure la llengua i la cultura catalanes en l'àrea anglesa era molt important, aquesta és la raó per la qual també hi col·laborem.

Ja s'ha publicat el llibre «ALEXANDRE DE RIQUER (1856-1920)», d'Eliseu Trenc Ballester i Alan Yates, en una acurada edició.

Volum nº 1 de l'obra «ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (1931-1936)» de M. Dolors Ivern i Salvà, editat per *Publicacions de l'Abadia de Montserrat*.

«COLONIALISME MEDIEVAL» de Robert I. Burns, editat per «TRES I QUATRE Biblioteca d'estudis i investigacions». Editor: *Eliseu Climent*.

Pla d'activitats - 1989

II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

La *Fundació Congrés de Cultura Catalana*, continuarà el seguiment i la divulgació de les conclusions del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

4t. Premi Internacional Ramon Llull.

L'èxit i el ressò del *Premi Internacional Ramon Llull* és prou palès perquè tant l'*Institut d'Estudis Catalans* com la *Fundació Congrés de Cultura Catalana* comuniquin novament, amb goig, la seva continuïtat. Aquest premi, dotat amb 1.000.000 de pessetes, com ja és sabut, és destinat a aquelles institucions o persones que s'han distingit pels seus estudis, o per la promoció de la nostra cultura arreu del món. Volem recordar que el primer premi fou atorgat a l'*Anglo Catalan Society*, el segon a l'historiador Pierre Vilar i el tercer al medievalista nord-americà Robert-Ignatius Burns.

VIè. Premi Fundació Congrés de Cultura Catalana de Biografia i Estudis Històrics.

Dins el mes de gener vinent es donaran a conèixer les bases per optar al VIè *Premi Fundació Congrés de Cultura Catalana de Biografia i Estudis Històrics*, premi destinat a aquells treballs d'investigació en qualsevol dels vessants polític, militar, social, econòmic i biogràfic en el context dels Països Catalans.

Premi Pau Vila

Novament, conjuntament amb l'*Institut de Ciències de l'Educació* i la col·laboració de la *Diputació de Barcelona*, es convocarà, l'any 1989, el IXè. *Premi Pau Vila*, destinat a reconèixer les iniciatives i els treballs fets per les escoles dels Països Catalans. A part de la seva consolidació, ha esdevingut un dels premis més populars entre les nostres escoles.

Organització Actes Públics

Continuen els projectes per a la celebració d'una II *Conferència Econòmica Regional de la Mediterrània Nord-occidental*, que esperem que obtindrà els mateixos resultats d'interès i inquietud que en manifestaren en la primera celebració.

La *Fundació Congrés de Cultura Catalana* juntament amb el *Centre d'Estudis Històrics Internacionals, de la Universitat de Barcelona*, i la *Fundació Jaume Bofill*, han previst de promoure un *Congrés Internacional sobre l'exili català*. S'ha elaborat una carta-crida la qual s'ha adreçat a diferents Institucions dels Països Catalans i així mateix a tots els casals catalans de fora de l'Estat espanyol.

Ajuts a Institucions Culturals dels Països Catalans

Dins l'apartat d'ajuts a divulgacions culturals, la *Fundació Congrés de Cultura Catalana* col·laborarà amb les següents entitats: *Acció Cultural del País Valencià, Obra Cultural Balear, Institut d'Estudis Eivissencs i la Fundació Mata de Jonc*.

Ajuts a publicacions

Dels ajuts a les entitats que editen de forma regular revistes, destaquem la col·laboració econòmica de la *Fundació* a les següents publicacions:

Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, a l'*Enciclopèdia de Menorca* i al *Centre Unesco de Catalunya*.

Campanyes de mobilització i sensibilització popular

Tal com ja és tradicional, també l'any 1989 la *Fundació Congrés de Cultura Catalana* ajudarà econòmicament a la realització de les campanyes «EL PAÍS A L'ESCOLA» encaminades al coneixement de la realitat cultural i històrica del nostre poble. És evident que, si volem que la normalització de la nostra llengua i la nostra cultura sigui un fet, hem de treballar, sobretot, en els sectors infantil i juvenil ja que ells seran, el dia de demà, els adults que conformaran la cultura del poble al qual pertanyen.

Promoció Exterior de la Cultura Catalana.

Finalment, dins l'àmbit d'expansió de la nostra cultura més enllà dels Països Catalans, la *Fundació* col·laborarà, com ja ha anat fent fins ara, amb el *Centre d'Estudis Catalans de París*, la *North American Catalan Society* (NACS), l'*Anglo Catalan Society* (ACS), la *Universitat de Budapest* i la *Universitat de Perugia*.

Rendició de comptes de l'exercici de 1987

Generalitat de Catalunya
 Departament de Justícia
**Direcció General
 de Dret i d'Entitats Jurídiques**

BARCELONA, 16 NOV. 1988
 SERVEI FUNDACIONS
 SECCIO CONTROL
 ASSUMPTE Rendició de comptes de
 1987
 Ref/N. CP/377/88(R.173)

Generalitat de Catalunya
 Departament de Justícia
16.11.88 038064
REGISTRE DE SORTIDA

Sr. President del Patronat de la
 Fundació CONGRES DE CULTURA CATALANA
 Mallorca, 283 - Col·leqi d'Advocats -
 08037 BARCELONA (el Barcelonès)

Em plau de comunicar-vos que, un cop examinada la rendició de comptes de l'exercici econòmic de 1987, tramesa per la Fundació que presidiu, es considera que la dita rendició està d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei sobre fundacions privades, de 3 de març de 1982.

Així mateix, i per tal de determinar si els estats financers representen de forma raonable la situació econòmic-financera de la Fundació, aquest protectorat podrà realitzar les actuacions que preveu l'article 15.2, apartats b) i c) de la Llei damunt dita.

EL DIRECTOR GENERAL

Miquel B. ...
 Miquel B. ...
 GENERALITAT DE CATALUNYA
 DEPARTAMENT DE JUSTICIA

REGISTRE D'ENTRADA	
DATA 17.11.88 203	CONFORME
Compte Executiu	
Activitats	
Estat. Finances	OK
Coef. i Acó. Gral.	OK
Com. Habitat	
Biblioteca	
Secretaria	

Fundació Congrés de Cultura Catalana

El Congrés de Cultura Catalana és una iniciativa que té per objectiu la promoció i el desenvolupament de la cultura catalana. A través d'aquesta iniciativa, es pretén fomentar la creació i la difusió d'obres d'art i literatura, així com la realització de congressos i altres activitats culturals que contribueixin a enriquir el patrimoni cultural de Catalunya.

El Congrés de Cultura Catalana és una iniciativa que té per objectiu la promoció i el desenvolupament de la cultura catalana. A través d'aquesta iniciativa, es pretén fomentar la creació i la difusió d'obres d'art i literatura, així com la realització de congressos i altres activitats culturals que contribueixin a enriquir el patrimoni cultural de Catalunya.

El Congrés de Cultura Catalana és una iniciativa que té per objectiu la promoció i el desenvolupament de la cultura catalana. A través d'aquesta iniciativa, es pretén fomentar la creació i la difusió d'obres d'art i literatura, així com la realització de congressos i altres activitats culturals que contribueixin a enriquir el patrimoni cultural de Catalunya.

El Congrés de Cultura Catalana és una iniciativa que té per objectiu la promoció i el desenvolupament de la cultura catalana. A través d'aquesta iniciativa, es pretén fomentar la creació i la difusió d'obres d'art i literatura, així com la realització de congressos i altres activitats culturals que contribueixin a enriquir el patrimoni cultural de Catalunya.